

ת"פ 43450/09/17 - מדינת ישראל נגד סימון חיים טבדידשווילי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 43450-09-17 מדינת ישראל נ' טבדידשווילי

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל: בעניין:

המאשימה

נגד

סימון חיים טבדידשווילי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל גבעוני

ב"כ הנאשם עו"ד ליעד מור יוסף

הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של התפרצות למקום מגורים או תפילה, עבירה לפי סעיף 406(ב) ו- 405 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (הלן: "החוק") ועבירה של היזק לרכוש, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

כמפורט בהכרעת הדין, ביום 29.8.17 בשעה 9:30 לערך יצאה המתלוננת מביתה לאחר שסגרה ונעלה אותו, לרבות את חלון מרפסת השירות שהיה סגור באמצעות מקל. בין השעות 9:30 ל- 12:30 התפרץ הנאשם לבית תוך שטיפס למרפסת השירות של הבית, ניפץ את החלון, נכנס לבית וחיפש במגירות חדר השינה אחר רכוש.

בטרם נטל הנאשם רכוש, ניסה מר אשר לוי, שכנה של המתלוננת לפתוח את דלת הבית, משזו לא נפתחה ירד לקומת הכניסה של הבניין על מנת לצפות במרפסת השירות אז נמלט הנאשם המקום. במעשיו גרם הנאשם נזק לחלון הבית.

ראיות הצדדים לעונש

2. הוגשו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1), גזר דין מת"פ 3848/08 מבית משפט השלום בראשון לציון (טע/2), כתב אישום בת"פ 48568-09-17 מבית משפט השלום בתל אביב (טע/3) ומסמכים אודות מצבו הכלכלי של הנאשם (טע/4).

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים. על פי האמור בתסקיר הראשון הנאשם חבר לסביבה שולית בגיל צעיר ומעורבותו בפלילים החלה בגיל 12. בשים לב ללקיחת האחריות בפני שירות המבחן, הבעת החרטה והסכמת הנאשם לערוך שינוי בחייו, המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה לצד הטלת פיצוי למתלוננת.

בתסקיר השני עדכן שירות המבחן, כי הנאשם סיים את השתתפותו בקבוצת פעמונים לניהול כלכלי שכללה שישה מפגשים ושולב בקבוצה טיפולית לעוברי חוק בשירות המבחן. נוכח ריצוי עונש בדרך של עבודות שירות, לא התאפשר לנאשם להמשיך להגיע לטיפול הקבוצתי בשעות הבוקר. שירות המבחן ציין, כי הנאשם סגר את שני עסקיו בשל עומס ופתח חנות בסיוע כלכלי מצד אביו ודיווח על תפקוד תעסוקתי נורמטיבי. שירות המבחן הודיע, כי ככל שהמלצתו הטיפולית תתקבל, הוא יפעל לשלב את הנאשם בטיפול בהתאם לשעות הפנויות של הנאשם ואישור הממונה על עבודות שירות. שירות המבחן המליץ להעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה וכן להפעיל את המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגדו בדרך של עבודות שירות.

בתסקיר השלישי מיום 22.12.19 עדכן שירות המבחן, כי בשל ריצוי עונש בעבודות שירות לא התאפשר לנאשם להמשיך בטיפול המתקיים בשעות הבוקר. הנאשם נמצא ברשימת המתנה להשתלב בקבוצה טיפולית אחרת. הנאשם מסר, כי הוא מגיע באופן קבוע לריצוי עונשו בעבודות שירות ומתנהל באופן אחראי ולשביעות רצון הממונים עליו. הנאשם סגר את החנות שהייתה בבעלותו, מתקשה למצוא עבודה בשעות אחר הצהריים ונעזר כלכלית באביו. שירות המבחן שב על המלצתו לסיום ההליך בהפעלת המאסר המותנה בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן לשנה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

4. בעניינו של הנאשם הוגשו שלוש חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. בחוות הדעת הראשונה ביקש הממונה דחייה בשים לב לכך שעל הנאשם הושת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות בתיק אחר.

בחוות הדעת השנייה נקבע, כי הנאשם לא נמצא מתאים להשמה בעבודות שירות, זאת מן הטעם שבשל היעדרויות רבות במהלך ריצוי עבודות שירות בתיק אחר, בוצעה הפסקה מנהלית של עבודות השירות והנאשם עתיד לשאת את יתרת עונשו במאסר ממש.

בחוות הדעת השלישית הוסיף הממונה, כי הנאשם נעדר רבות בחודשים אוקטובר-נובמבר 2019, כך שהגעתו לריצוי עונשו בתיק האחר אינה סדירה. בנסיבות אלה, לא נמצא מקום להשמתו של הנאשם בשלב זה, וניתן לשוב ולבחון הנושא רק לאחר שישלים את ריצוי עונשו בתיק האחר, אך מועד זה אינו ברור לנוכח היעדרויות רבות של הנאשם.

בנסיבות אלה, לא נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם להמתין עד לתום ריצוי עונשו של הנאשם בתיק האחר וקבעתי שגזר דינו יינתן כבר עתה, בשים לב לקשיים בהתייצבותו לריצוי עונש בעבודות שירות, כפי שפורט בהחלטה נפרדת שניתנה היום, 1.1.20.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם וביקשה לקבוע, כי מידת הפגיעה הינה במידה בינונית. מדובר בהתפרצות לאור יום תוך שבירת החלון וגרימת נזק. הצפי לנזק היה חמור לו לא הופרע המעשה על ידי שכנה של המתלוננת. בנסיבות אלה, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

לנאשם עבר פלילי בעבירות רכוש ואלימות והוא אף ריצה עונש מאסר. לחובתו מאסר מותנה בר הפעלה. אכן הנאשם נטל אחריות בפני שירות המבחן והביע אמפטיה כלפי המתלוננת ונרתם להליך טיפולי. עם זאת, כל אלה נועדו לשפר את מצבו בהליך המשפטי ולא מדובר בנטילת אחריות כנה. הנאשם לא עבר הליך טיפולי בתחום עבירות הרכוש והסדנה שבה השתתף, אין בה להפחית מהסיכון להישנות העבירה. נוכח כל אלה, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, להפעיל את המאסר המותנה, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 21 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי בעבירות רכוש מסוג עוון ופשע, פיצויים למתלוננת וקנס.

6. ב"כ הנאשם טענה, כי כפירתו של הנאשם הייתה בנקודות מסוימות ולא בעצם נוכחותו במקום. הנזק שנגרם כתוצאה מהמעשה הוא מינורי, שכן לא נגנב דבר והנזק היה לזכויות בלבד והעלות בסך 2,000 ₪ הייתה עבור החלפת הווטרינה כולה. ב"כ הנאשם ביקשה לתת משקל לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, לקשיי הקליטה, לחברה לחברה שולית, ולכך שהנאשם נטל אחריות מתוך הכרה באחריות לנזקים שגרם, וכי מאז שנת 2013 הוא מצוי במגמת שינוי בחייו.

תסקיר שירות המבחן הינו חיובי, אף שהנאשם כשל בעבר בתהליכים מול שירות המבחן, כך ששירות המבחן כיום נותן אמון בנאשם וביכולתו להעמיק במניעים למעשיו ולתקן את דרכיו. הנאשם עולה חדש, ללא משפחה תומכת ומצוי בהליכי פשיטת רגל שהם הרקע לביצוע העבירות. אשר לשילובו בטיפול, הרי שחזקה על שירות המבחן, כי הפנה את הנאשם לטיפול הרלוונטי לו, דהיינו, טיפול במניע לביצוע עבירות הרכוש. הנאשם שהה במעצר בית במשך כשנה. לא נפתחו תיקים נוספים כנגדו. כן נטען, כי התיק האחר בגינו הוטלו עליו עבודות שירות הוא בגין עבירה שבוצעה באותה שנה בה בוצעה העבירה בתיק זה.

אשר למאסר המותנה שהמאשימה מבקשת להפעילו, פיצול המאסר המותנה לפשע ועוון נעשה על מנת להקל עם הנאשם. הבקשה להפעיל את התנאי כעת הרעה את מצבו של הנאשם לנוכח הפעלת חלק מהתנאי בתיק האחר. בתיק האחר הוטלה על הנאשם ענישה קונקרטית. בנוסף הדגישה ב"כ הנאשם, כי היציבות התעסוקתית והאישית של הנאשם תורמת לאינטרס הציבורי.

בנוגע לפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, קביעת המתחם בהם הושפעה מהגניבות עצמן מה שאין בעניינו של הנאשם. בנסיבות אלה, ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא מספר חודשי מאסר ואף מאסר על תנאי.

בעניינו של הנאשם מתקיימים שיקולי שיקום, הוא מפעיל שני עסקים תוך כדי ריצוי עונש של עבודות שירות, מה שמעיד על סיכויי שיקומו. נוכח כל האמור, ביקשה להורות על הארכת המאסר המותנה.

7. הנאשם מסר, כי הוא מבקש לבנות לעצמו חיים נורמטיביים, וכי הוא מרגיש שהוא מצוי במקום אחר מזה בו היה בעת ביצוע העבירות. הוא הביע רצונו להשתלב בקבוצות טיפוליות נוספות באמצעות שירות המבחן וביקש לתת לו הזדמנות נוספת.

8. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ובטרם מתן גזר הדין, סברתי כי יש מקום לקבל חוות דעת הממונה בעניינו של הנאשם. כאמור, בתיק האחר הוטל על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך בשל היעדרויות רבות, זה הופקע. עתירה שהגיש הנאשם התקבלה וניתנה לו הזדמנות נוספת לריצוי עונשו בעבודות שירות. בנסיבות שפורטו בחוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולנוכח ריבוי ההיעדרויות מצד הנאשם חרף ההזדמנות שניתנה לו, איני סבורה שיש כל טעם בהמשך המתנה עד שיתרצה הנאשם וישלים את ריצוי עונשו בתיק האחר, אם בכלל יעלה בידו הדבר.

הדברים מקבילים משנה תוקף לנוכח העובדה שלא היה בידי הנאשם להציג בפני תמונה אחרת לגבי התייבבות סדירה במהלך חודש דצמבר, כפי שהוריתי בהחלטתי מיום 23.12.19. בנסיבות אלה, שוכנעתי, כי אפשרות עונשית זו אינה רלוונטית עוד, כמפורט בהחלטה נפרדת שניתנה בפרוטוקול הדיון מהיום. הדברים אמורים בייחוד לאור העובדה שהנאשם התקשה להשלים ריצוי עונש של 6 חודשי עבודות שירות שהוטלו בתיק האחר במשך תקופה העולה על שנה, כאשר נהיר שהעונש בתיק זה יהיה לתקופה ממושכת יותר.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. במעשיו פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של זכות האדם להגנה על קניינו ורכושו, זכות האדם לפרטיות, לתחושת ביטחון והגנה על הסדר הציבורי. בעבירת ההתפרצות הפגיעה אינה מתמצית אך ברכוש שנגנב, אלא כוללת פגיעה קשה בפרטיות המתלוננים כאשר אדם זר נכנס לביתם-מבצרם, תחושת חוסר האונים וחוסר בטחון הנלווים לכך. מכאן כפל הפגיעה - כלכלית ונפשית. עבירות אלו כונו זה מכבר "מכת מדינה" בשל ריבוי, קלות ביצוע, הקושי לתפוס את מבצעייהן, והפגיעה הקשה בקורבנות העבירה ובציבור כולו (ע"פ 3297/10 **איליה וולקוב נ' מדינת ישראל** (24.5.12) וע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אורן ואזנה** (31.12.08)).

ברע"פ 10551/09 **יורובסקי נ' מדינת ישראל** (7.1.10), עמוד 5) נקבע, כי **"בית משפט זה חזר והזהיר**

והתרע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לבטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

11. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבותיו של התיק שבפניי הינה נמוכה- בינונית.

12. **אשר לנסיבות ביצוע העבירה**, הרי שהנאשם עשה את המעשים לאור יום, תוך גרימת נזק לחלון הבית. פוטנציאל הנזק בעבירה זו הוא גבוה נוכח הסיכון להתלקחות אלימה בין הנאשם למי מדיירי הבית. המתלוננת לא נכחה בבית בעת האירוע. הנאשם ביצע את העבירות לשם בצע כסף אך לא נגנב רכוש והנזק שנגרם לרכוש הוא קל.

13. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה**, כי במקרים דומים, בהם הורשעו הנאשמים בביצוע עבירות התפרצות עם עבירה נלווית, הוטלו על נאשמים מאסרים לתקופות משמעותיות (ראו רע"פ 8637/14 **עבאסי נ' מדינת ישראל** (13.1.15), רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.02.14), רע"פ 8399/15 **קדוש נ' מדינת ישראל** (19.5.16), עפ"ג (מרכז) 2318-07-13 **אבו דחיל נ' מדינת ישראל** (8.10.13), ת"פ 52944-11-15 **מדינת ישראל נ' דוגמוש** (21.2.17) ות"פ 7933-04-15 **מדינת ישראל נ' אוסעדון** (11.1.17)).

הפסיקה אליה הפנתה ב"כ הנאשם עניינה הארכת מאסר מותנה מטעמי שיקום ומצאתי לגזור ממנה רק לעניין קביעת מתחם העונש ההולם.

14. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין 8 ל- 20 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

גזירת עונשו של הנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות** שאינן קשורות בביצוע העבירה.

כמפורט בתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו של הנאשם קשות. הנאשם בן 29, עלה ארצה בגיל 5 מגיאורגיה, חסר מקורות תמיכה ועל רקע זה חבר לחברה שולית כבר בגיל צעיר. הסתבכותו בפלילים החלה בגיל 12. לחובתו של הנאשם הרשעות בעבירות רכוש ואלימות ומאסר על תנאי שתלוי ועומד כנגדו לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות רכוש.

כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם החל בעריכת שינוי בחייו ואף שולב בהליכים טיפוליים. יחד עם זאת לא השכיל הנאשם לנצל ההזדמנות שניתנה לו בתיק האחר לשאת את עונשו בעבודות שירות, כך שהוא ממשיך בהיעדרויות במהלך ריצוי עונשו בעבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן מעיד על קיומם של שיקולי שיקום בעניינו של הנאשם.

16. נוכח המפורט לעיל אני סבורה שיש למקם עונשו של הנאשם מעט מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

מתחם הקנס והפיצוי

17. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

18. מהמסמכים שהוגשו אודות מצבו הכלכלי של הנאשם (טע"פ 4), עולה שלחובתו חוב בסך כ- 1,600,000 ₪ בהוצאה לפועל נכון ליולי 2017. כמו כן, צורף תצהיר ואישור פתיחת תיק פשיטת רגל.

19. עסקינן בעבירות שבוצעו לשם רווח כלכלי ולכן יש לפצות את המתלוננת בגין נזקיה. המתלוננת מסרה, כי העלות בסך 2,000 ₪ הייתה לא רק עבור החלון שניזוק אלא גם עבור החלפת הוויטרינה כולה. בנסיבות אלה, אני סבורה שיש לחייב את הנאשם בפיצוי במלוא סכום זה.

20. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע, כי יש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.2012)).

21. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי למתלוננת על פני השתת קנס, כך שהקנס שיושת יהיה בשיעור סמלי. משכך אני נדרשת לקבוע מתחם קנס, אך לו נדרשתי הייתי קובעת, כי בנסיבותיו של התיק ושל הנאשם, מתחם הקנס ההולם הוא בגובה מספר אלפי שקלים.

תחולתו של המאסר המותנה

22. סעיף 55 (א) לחוק העונשין קובע, כי "מי שנדון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי".

23. במסגרת גזר הדין בת"פ 3848/08 מבית משפט השלום בראשון לציון (טע/2) הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים בגין עבירת רכוש מסוג פשע וכן 3 חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירה אחרת מהעבירות בהן הורשע.

המאסר המותנה בן 3 חודשים הופעל במסגרת ת"פ 48568-09-17 בבית משפט השלום בתל אביב (לאחר תיקון כתב האישום מעבירה של התפרצות לעבירה של הסגת גבול).

24. בין הצדדים מחלוקת האם יש להפעיל את עונש המאסר המותנה בן 6 חודשים מת"פ 3848/08, כאשר אין מחלוקת שהעבירה בתיק שבכותרת בוצעה בתוך תקופת התנאי.

25. בנסיבות שפורטו, הרי שהמאסר המותנה בן 6 החודשים לא הופעל בהליך אחר ועל כן הינו בר הפעלה, ככל שבוצעה עבירה נוספת שיש בה להפעילו. בענייננו, המאסר המותנה הוטל בגין עבירת רכוש מסוג פשע ועל כן הוא בר הפעלה בתיק שבפניי. לאופן הפעלת המאסר המותנה בן 3 החודשים בת"פ 48568-09-17 אין כל השלכה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 החודשים בתיק שבפניי.

סוף דבר

26. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 12.9.17 ועד ליום 4.10.17.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים שהוטל בת"פ 3848/08 מבית משפט השלום בראשון לציון (מיום 23.6.15), מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר, **כך שסך הכל ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.**

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 16.2.20 בשעה 9:00 בבית המעצר ניצן כשברשותו תעודה מזהה. תשומת לב הנאשם, כי באפשרותו לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפונים 08-9787336 ו-08-9787377.

ג. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננת עדת תביעה מספר 1. הפיצוי ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.2.20 והשני ביום 1.3.20.

ו. הנאשם ישלם קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.4.20 והשני ביום 1.5.20.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום, ד' טבת תש"פ, 01 ינואר 2020, במעמד הצדדים.